

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

—Στὸ δρόμο πρὸς τὸ Τυρόδοσ, ἀπὸ τὴν Κακοπετριὰ κι' ἄλλας ἀρχίζουν οἱ πρῶτες ὀμάδες μὲ τοὺς πιτσιρικάους.

—Μῆλα, καλὰ μῆλα!

—Ἐνα σελίνι τὰ μῆλα!

Ἐνας — ἕνας, δυὸ δυὸ ἢ καὶ περισσότεροι στέκονται δὺπλα στὴν πρῆματεια τοὺς καὶ περιμένουν τὸν «πελάτη». Μόλις δοῦν αὐτοκίνητο ἀπὸ μακριὰ πετάγονται μὲ τὰ σακκουλάκια στὸ χέρι, νὰ τὰ δείξουν. Κι' ἐπειδὴ ξέρουν πὼς ὁ συναγωνισμὸς εἶναι ἄγριος — κάθε λίγα μέτρα κι' ἄλλοι πωλητὲς — γίνονται ἐπιθετικοί. Ἐρχονται καὶ σταματοῦν ὡς τὴ μέση τοῦ δρόμου. Οἱ πιὸ ἐπίμονοι κυνηγοῦν τρέχοντας τὸ αὐτοκίνητο.

—Πάρτε κύριε, ἕνα σελίνι.

Μερικοὶ ρίχνουν καὶ τὴν τιμὴ, γιὰ νὰ προκαλέσουν τὸν πελάτη.

—Μισὸ σελίνι! Μούχτι κύριε, τὰ μῆλα. Κι' ὅταν σταματήσεις ἀνακαλύπτεις ὅτι τὸ σακκούλι ἔχει μόνο μισὴ ὀκά. Γελάς μὲ τὴ μικροκατεργαριά τοῦ πιτσιρικού καὶ ἀγοιράζεις.

Τὸ γραφικὸ αὐτὸ θέσιμα τὸ βλέπουμε κάθε χρόνο τέτοιο καιρὸ. Φέτος ὅμως μὲ τὴν ὑπερπαραγωγή, εἶναι κάτι τὸ πρωτοφανές. Οἱ μηλιές γέρνουν τὰ κλαδιά τους φορτωμένα κι' οἱ πιτσιρικοί ἀπὸ ἕξη ὡς δεκαπέντε χρονῶν ἐπὶ τὸ ἔργον.

—Ὡραία μῆλα!

Τὸ μεσημέρι μοιράζονται σὲ βάρδιες. Οἱ μισοὶ ξαπλώνουν κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο νὰ πάρουν τὸν ὑπνάκο τους. Οἱ ἄλλοι ἐπαγρυπνοῦν μὲ τὸ σακκούλι στὸ χέρι.

Μοῦλεγαν πὼς ἕνας μικρὸς τὸ καλοκαίρι μὲ τὰ φρούτα βγάζει τὸ εἰσιτήριο τοῦ γυμνασίου, τὰ ἔξοδα γιὰ τὰ βιβλία καὶ τὰ ρούχα ὅλης τῆς χρονιάς. Κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει πὼς οἱ μικροσκοπικοὶ ἔμποροι κάνουν καλὴ δουλειὰ στὰ ὑπαίθρια «μαγαζιά» τους. Μιὰ φορὰ τοὺς ἐνήλικες συναδέλφους τους, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τοὺς ἔβγαλαν «νόκ—ἄουτ» ποὺ λένε.

Σκληρὴ δουλειὰ, θὰ πείτε γιὰ παιδιὰ τόσο μικρά. Συμφωνῶ! Σκληρὴ καὶ ἐπικίνδυνη, στὸ λιοπύρι τὸ μεσημέρι, μέσα στὸ δρόμο ὅπου περνοῦν ἑκατοντάδες αὐτοκίνητα ποὺ καιτιὰ φορὰ τρέχουν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Ὅμως, τὸ πρᾶγμα δὲν παίρνει φιλολογία. Τὰ μῆλα φέτος εἶναι πάρα πολλά, κινδυνεύουν νὰ σαπίσουν στὰ δέντρα, πρέπει νὰ βρεθοῦν τρόποι νὰ πουληθοῦν. Καὶ οἱ συμπαθητικοὶ μικροὶ εἶναι μιὰ λύση.

Ἐξάλλου ἡ ἐπαφὴ τῶν μικρῶν παιδιῶν μὲ τὴ ζωὴ, μὲ τὴ βιοπάλη δὲν νομίζω πὼς εἶναι κακὴ. Μακάρι νὰ εἶχαν κι' ὠρισμένα καλομαθημένα παιδιὰ τῆς πόλης μιὰ τέτοια παιδικὴ ἐμπειρία. Ἴσως νὰ γίνονταν πιὸ καλοὶ πολῖτες.